

► VEDE LA PLANA ANTERIOR

MARÍA JOSÉ SÁNCHEZ

tida doble. En casa ha criat a Jesús i Santí, dos germans que han despatllat al trinquet professional. «Ella és molt tímida, humil, vergonyosa... llitrauen els colors desejada», explica Jesús, el qual recorda que sa mare, mentre son pare treballava a la terida de la família a Silla, sempre els ha portat, amunti avall, amb la pilota. «Al final ha vist tantes partides durant més de vint anys que enten molt», afirma el major dels Cebrià del Rey. «El diumenge passat va anar a veure a Santí a Lliria i ahí estava, fent tanta força que amava a trencar la cadira, afegeix Jesús, que destaca la capacitat de María Dolores per detectar el que passa per la ments dels deus fills. «D'ella, crec que n'he quedat amb el seu timidesa, soc un poc incòmoda com ella», apunta.

Santi, en canvi, destaca la fortalesa de sa mare. «Porta tota la vida treballant. Ha criat tres fills, ha fet les faunes de casal sempre ha estat ahí per a tot. Jo dic que ella és 'superwoman'», descriu el xicotet dels Cebrià. «Vé sempre de vega-despense que si no ve jugue piñor. Ara amb l'operació que he tingut del dit, ha estat ajudant-me sempre. Em va acompañar al metge el dia de la intervenció», remata Santi, que novament deixar l'oportunitat d'oir la mà de sa mare als fogons. «Cuina barbaritza, és espectacular», assegura el jugador, que també reconeix haver heretat cerca-timidesa de María Dolores.

M. A CARMEN PUERTAS**Mare de Moltó**

► Mari Carmen Puertas (Baxxeta) és un dels grans suports de Moltó. El jugador de raspall, fins estaremportada campió de l'Individual de la Lliga, reconeix que en els pujors moments, sa mare ha aparegut

com un vaixell que ha evitat que s'enfonsara. «És una persona molt carinyosa, que influeix en mi en tots els dies. Quan estic malament és la primera que m'anima. Quan no ho rendit en les partides i he passat vesprades males, allí estava ella per ajudar-me i també per apretar-me. Enles bones ella m'ha baixat del núvol perquè no m'ho creguer. Amb tot, no es perd cap partida. Ella acaba de treballar i va al trinquet. Ho viu molt i quan em veu allà baix patix molt», argumenta Moltó, qui fa poc va viure uns eixos instants ens el que una mare és clau. «Recentment vaig pensar en una retirada i ella em va recolzar al màxim, fòra la que foren la decisió final. Em va dir que havia de fer allò que em fera disfrutar i que no tingueria de por», rememora Moltó.

Alfonso apunta que en ell veure reflectit el físic de sa mare, però també «la tranquilitat i la serenitat», segons descriu la figura del raspall.

↑ Juani Ruano i Julio Marrahi

► «És una il·ludadora, una dona molt valenta»

↑ María Dolores del Rey i Jesús i Santi Cebrià

► «Ha criat tres fills i ho ha fet tot, és 'superwoman'»

↑ Carmen Tomás i Ian Álvarez

► «Viu les partides a fons i després em fa un análisis de com he estat»

↑ Carmen León i Javi Sansó

► «No m'ha fet mai la bossa, però la resta...»

↑ Carmen Tomás i Ian Álvarez

► «Sóc el major, m'he emportat les bronques»

↑ Carmen León i Javi Sansó

► «No m'ha fet mai la bossa, però la resta...»

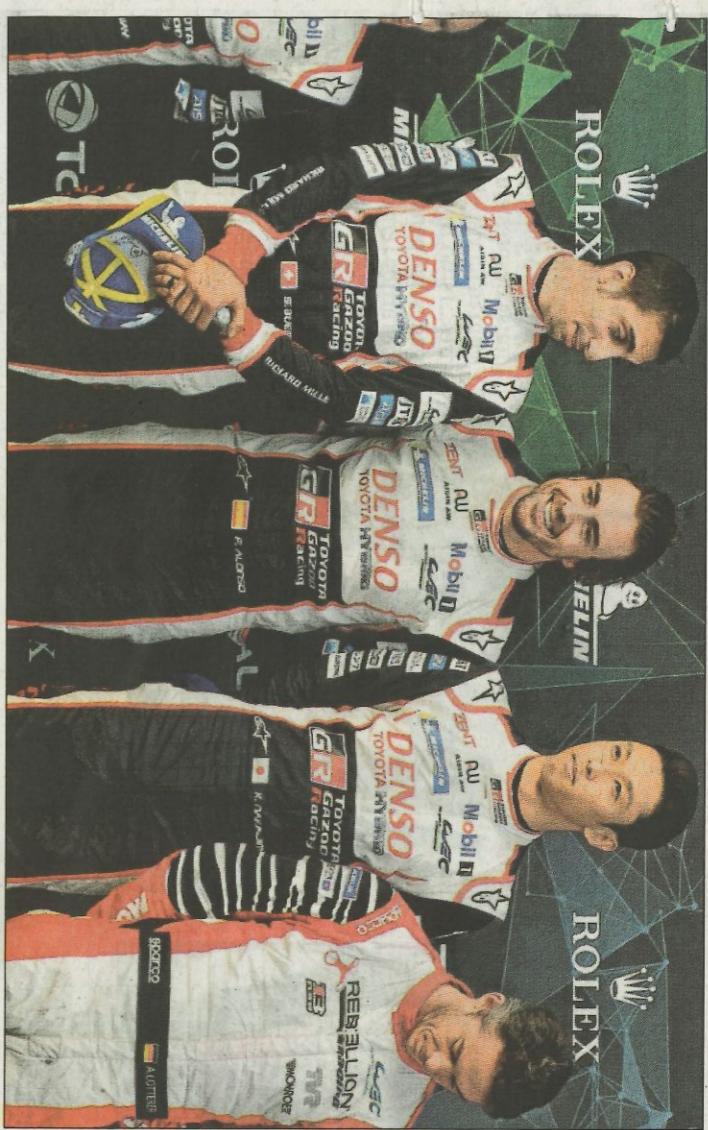
► **Mare de Marc**
Altra que no es perd les partides és María José Sánchez (Montroig), la mare de Marc Gimeno. «Les viu a fons i després em fa un análisis de com m'ha visto, de com veu als altres... I si no li preguntejo jo, Hija vegades que penso que he estat prou bé i arriba i em diu que no. Es molt exigent», somriu Marc. «Sempre ha estat molt damunt, preocupant-se de com estic. Ara amb les últimes lesions, la del dit i la del braç, sempre està preguntant-me», apunta el moment concret en el que va expli-car a sa mare que volia ser pilotari. «Crec que ella va anar assumint-ho poc a poc. Io anava al club, després a la tecnificació, de seguida al Cespiva...», assenyala el jove jugador, que pensa que de sa mare ha rebut una timidesa que, de vegades, es converteix en tot el contrari. «Sóc tímid, però si se me passa xarre massa. Si me solte..., diu el rest de la Ribera.

CARMEN TOMÁS**Mare de Ian**

► Carmen Tomás (Senyera) ja sap el que es tindrà un fill campió. Ian Alvarez és la gran sensació de la temporada en el món del raspall, i darrere d'ell està una mare, com no, patidora. «No ha estat molt seguidora de la pilota i no m'ha donat massa consells sobre el joc, però sempre m'ha dit que estudiarà. No li he fet tot el cas que tocava!», diu Ian. «A les partides importants sempreve. No és com el meu aiado o com mon pare, que estan dient-me coses, però està ahí patint», confessa Ian, que és el major de dos germans. «Sempre m'he emportat jo les bronques», admite. El jove jugador reconeix que sa mare és més xarradora, mentre que ell té un caràcter més reservat. «Sóc més com mon pare. Ma mare i jo som molt diferents», conclou.

CARMEN LEÓN**Mare de Javi**

► Carmen León va néixer a Zalamea la Real (Huelva), però als 16 anys va passar per Massalfassar, on el carter fa olor a pilota, i allí es va quedar. Gràcies a això van néixer Javi Sansó, un dels grans mitgers actuals. «Es posa molt nerviosa quan juga. A la final de la Lliga d'ençà guany no va entrar al trinquet, es va quedar fora amb els xiquets», conta Javi. «Igual quan estem junts no demostrem massa carinyo de primeres, però m'ha cuidat molt. En temes de la pilota m'ha compres sempre, m'ha respectat, m'ha deixat descansar a casa... I si tinc una carrera universitària és per ella, que ha fet perquè m'esforça. Ha fet dinars i s'opars només per mi, o ho deixat d'anar a llocs per mi. No m'ha fet mai la bossa, però la resta... Sempre ha estat pendent de tot», apunta el de Massalfassar. «Diu en que soc impulsiu com ma mare, els dos som més echos pa l'ante», bromeja.

Fernando Alonso, junto a sus compañeros Sébastien Buemi y Kazuki Nakajima en el podio. EFE/NICOLAS LAMBERT

Fernando Alonso se exhibe en las 6 Horas de Spa

► El asturiano ganó la primera prueba del Mundial de Resistencia en una carrera que dominó de principio a fin, pero que se resolvió por segundo y medio

Automovilismo
ADRIÁN R. HUBER/EFE SPA-FRANCORCHAMPS

■ El español Fernando Alonso, doble campeón mundial de Fórmula Uno, debutó ayer en el Mundial de Resistencia (WEC) con una exhibición que le sirvió para ganar las Seis Horas de Spa, la pri-

mera prueba del campeonato, que se disputó en el circuito de Spa-Francorchamps (Bélgica) y se resolvió con gran emoción.

Alonso, de 36 años, campeón

(con Renault), se impuso, en la categoría principal, la LMP1, a bordo de un Toyota TS050-Hybrid,

formando equipo con el suizo Sébastien Buemi y el japonés Kazuki Nakajima en una prueba que dominaron de principio a fin, pero que se resolvió portan sólo segundo y medio.

El español no subía a lo más alto de un podio desde hace casi cinco años, cuando se impuso al

volante de un Ferrari F138 en el Gran Premio de España, en el Circuito de Cataluña, en la que fue su trigésima segunda y hasta la fecha última victoria en la Fórmula Uno. Desde entonces han transcurrido 1.820 días de espera. 4 años, 11 meses y 24 días para volver a ver al asturiano festejar como ganador. El astro astur ganó, además, sólo ocho días antes de que afro-rite, precisamente, en el circuito de Montmeló (Barcelona), el Gran Premio de España, esta vez como piloto de McLaren.

El equipo de Alonso completó un total de 163 vueltas y ganó la prueba por delante del otro Toyota, el del inglés Mike Conway, el japonés Kamui Kobayashi y el argentino José María Péchito López, al que superaron -en un final no apto para cardíacos, en el que el doble campeón del mundo asturiano de F1 volvió a demostrar su enorme talento- en apenas segundo y medio. Lateralmente, a dos vueltas, la ocupó el equipo Rebellion Racing que integraron el alemán André Lotterer, el suizo Neel Jani y el brasileño Bruno Senna.

El doble campeón mundial asturiano se reencuentró con la victoria precisamente en Spa-Francorchamps, la mitica pista de las Ardenas en la que, curiosamente, nunca había ganado en F1 (ha sido segundo en una ocasión; y hace 18 años en la Fórmula 3000 -equivalente a la actual F2-. Un triunfo que lo catapultó a la categoría reina del automovilismo y que le sirvió para vivir a partir de ese momento una serie de experiencias que «jamás hubiese imaginado», según explicó a Efe en Bélgica.

Breves

Pere Roc i Javi
guanyen el Masmays

■ Pere Roc i Javi, en escalada corda, i Moltó i Brisa, en raspall, es van proclamar campions del tornei Masmays en les dues final disputades ahir al trinquet de Pedret. En la primera partida de la vesprada Moltó i Brisa s'imposa a l'an i Canari per 25-15 en un duel intens i de molt breva. Després, Pere Roc i Javi guanyaren a el trio de Francés, Jesús i Tomás per 60-45 en un enfrontament espectacular que va maravellar al públic de Pedreguer. La parella sempre va anar per davant, però el trio va vendre molt cara la seua derrota. **LEVANTE-EMV VALÈNCIA**

Barça-Logroño, final de la Copa del Rey

■ El Barcelona Lassa, que buscará su quinto título consecutivo, y el Avia Puente Genil y al Abanca Adelmar León, respectivamente. El Barcelonà Lassa cumplió los pronósticos y venció por 36-27 al Avia Puen-

te Genil que puso enmáspuros de los previstos a los azulgrana en la primera mitad. El equipo riojano venció por un apretado 20-21 al conjunto leonés.

Lotería Nacional		SORTEO DEL DÍA 5 DE MAYO DE 2018									
S Á B A D O		Díes sorteo de 100.000 billetes cada una									
O	1	2	3	4	5	6	7	8	9		
SORTEO 36 18											
Lista acumulada de las cantidades que han correspondido a los números premiados, clasificados por su cifra final											
Estos premios caducan a los tres meses contados a partir del día siguiente al de la celebración del sorteo											
Números	Euro/Billete	Números	Euro/Billete	Números	Euro/Billete	Números	Euro/Billete	Números	Euro/Billete	Números	
250000	... 720	250001	... 720	250002	... 600	250003	... 600	250004	... 600	250005	... 600
25010	... 720	25011	... 720	25012	... 600	25013	... 600	25014	... 600	25015	... 600
25020	... 720	25021	... 720	25022	... 600	25023	... 600	25024	... 600	25025	... 600
25030	... 720	25031	... 720	25032	... 600	25033	... 600	25034	... 600	25035	... 600
25040	... 720	25041	... 720	25042	... 600	25043	... 600	25044	... 600	25045	... 600
25060	... 720	25061	... 900	25062	... 1.080	25063	... 600	25064	... 600	25065	... 600
25070	... 720	25071	... 720	25072	... 600	25073	... 600	25074	... 600	25075	... 600
25080	... 720	25081	... 720	25082	... 600	25083	... 600	25084	... 600	25085	... 600
25090	... 720	25091	... 720	25092	... 600	25093	... 600	25094	... 600	25095	... 600
25091	... 720	25092	... 600	25093	... 600	25094	... 600	25095	... 600	25096	... 600
25092	... 720	25093	... 600	25094	... 600	25095	... 600	25096	... 600	25097	... 600
25093	... 720	25094	... 600	25095	... 600	25096	... 600	25097	... 600	25098	... 600
25094	... 720	25095	... 600	25096	... 600	25097	... 600	25098	... 600	25099	... 600
25095	... 720	25096	... 600	25097	... 600	25098	... 600	25099	... 600	25100	... 600
25096	... 720	25097	... 600	25098	... 600	25099	... 600	25100	... 600	25101	... 600
25097	... 720	25098	... 600	25099	... 600	25100	... 600	25101	... 600	25102	... 600
25098	... 720	25099	... 600	25100	... 600	25101	... 600	25102	... 600	25103	... 600
25099	... 720	25100	... 600	25101	... 600	25102	... 600	25103	... 600	25104	... 600
25100	... 720	25101	... 600	25102	... 600	25103	... 600	25104	... 600	25105	... 600
25101	... 720	25102	... 600	25103	... 600	25104	... 600	25105	... 600	25106	... 600
25102	... 720	25103	... 600	25104	... 600	25105	... 600	25106	... 600	25107	... 600
25103	... 720	25104	... 600	25105	... 600	25106	... 600	25107	... 600	25108	... 600
25104	... 720	25105	... 600	25106	... 600	25107	... 600	25108	... 600	25109	... 600
25105	... 720	25106	... 600	25107	... 600	25108	... 600	25109	... 600	25110	... 600
25106	... 720	25107	... 600	25108	... 600	25109	... 600	25110	... 600	25111	... 600
25107	... 720	25108	... 600	25109	... 600	25110	... 600	25111	... 600	25112	... 600
25108	... 720	25109	... 600	25110	... 600	25111	... 600	25112	... 600	25113	... 600
25109	... 720	25110	... 600	25111	... 600	25112	... 600	25113	... 600	25114	... 600
25110	... 720	25111	... 600	25112	... 600	25113	... 600	25114	... 600	25115	... 600
25111	... 720	25112	... 600	25113	... 600	25114	... 600	25115	... 600	25116	... 600
25112	... 720	25113	... 600	25114	... 600	25115	... 600	25116	... 600	25117	... 600
25113	... 720	25114	... 600	25115	... 600	25116	... 600	25117	... 600	25118	... 600
25114	... 720	25115	... 600	25116	... 600	25117	... 600	25118	... 600	25119	... 600
25115	... 720	25116	... 600	25117	... 600	25118	... 600	25119	... 600	25120	... 600
25116	... 720	25117	... 600	25118	... 600	25119	... 600	25120	... 600	25121	... 600
25117	... 720	25118	... 600	25119	... 600	25120	... 600	25121	... 600	25122	... 600
25118	... 720	25119	... 600	25120	... 600	25121	... 600	25122	... 600	25123	... 600
25119	... 720	25120	... 600	25121	... 600	25					

DFS ▶ Pilotà

Un homenatge dels jugadors a les seues «campiones». María Luisa, Adela, María José, Antonia, Mari Carmen, Juani, Carmen i María Dolores són només alguns exemples. Com elles, moltes són les mares que han vist als seus fills enamorar-se de la pilota, créixer amb ella, disfrutar-la i patir-la. Els han vist assaborir la victòria i encaixar la derrota. I quan ells han caigut, elles els han alçat. Hui, dia de la mare, la pilota és per a elles, campiones dins i fora del trinquet.

«Mare, vull ser pilotari»

► Figures de l'escala i corda i el raspall contem tot el que les seues mares han fet per ells en la seua trajectòria esportiva i vital

PEDRO VALERO VALENCIA

■ Les mares. Ells són les campiones. Les que cedada, dins i fora del trinquet, continuen guanyant partides pel futur del seu fill. Les que, només amb una mirada, detecten el què passa. Les que sempre estan on quan els seus la necessiten. Les que tenen la paraula justa, el gest adequat, el consell sincer i la decisió més valenta. També les que asseguren el camí correcte quan tot sembla perdut. Ells són les que abracen més fort en la victòria i les que t'alçen en la derrota. Les que pateixen en cada quinze que et juga la vida. I les mares.

Levante-EMV reuneix els testimonis d'alguns jugadors professionals d'escalat i raspall per tributar homenatge a les mares, grans campiones de la pilota.

MARÍA LUISA CORCERA

► Dona i mare, mare i dona. A María Luisa Corcera (Viroflay) la pilota l'havia agradar la força. Era casar amb el millor jugador de tots els temps, Paco Cabanes (Genovés), i després va créixer una de les grans figures de les últimes dècades, José Cabanes (Genovés II). Així que no podia escapar del trinquet. «A casa la pilota és una religió i és estranya que algú del món no coneix a mare. Els que coneixen a mon pare saben que ella ha sigut molt important. De fet, mon pare no ha querer sigut ell mateix. És molt bona. Diuen que és una santa», assenyala Genoves II, a qui María Luisa, habitual en les partides, va deixar d'anar a vore'l tant fa un temps. «Diu que pateix més amb mi que amb mon pare. Jo la recordo patir molt en una final contra Àlvaro, amb matia Carnmen... A vegades li he dit que no vinga per a que no ho passe malament», apunta el de la Costera.

↑ **Adela Juan i Francesc Soro**

► «Mai ens ha deixat tirar la tovallola»

tància que tant m'han ajudat», conclou ellotretjat pilotari.

ADELA JUAN

men... A vegades li he dit que no vinga per a que no ho passe malament», apunta el de la Costera.

«He tingut moltes lesions, sis operacions, ja final la que et cuida és ta mare. Ella ha estat ahí i m'ha cuidat quan ningú ho feia. Gràcies a ella he seguit endavant. Després està quan tornes a casament de la partida, refles la bossa i dius que és hora de deixar-ho. Ella ja sap el que et passa i sap el que cal dir-te per ajudar-te», afirma José. «Encara que tinc moltes coses de mon pare, crec que de ma mare he heretat exa paciència i perseve-

↑ **María Luisa Corcera i José Cabanes**

► «M'ha cuidat quan ningú més ho feia»

ANTONIA CATALUNYA

► «Em compréni i sap aconsellar-me»

JUANI RUANO

► **Mare de Marrahí**

«Sé que aguantar-me a mina és gens fàcil, perquè sóc molt despitatiella es porta molt bé amb mi. Estem molt units. Tota la vida, quan he tingut algun problema, a nivell esportiu o personal, sempre ha estat ahí per ajudar-me. Mon pare té un caràcter molt fort, però mon pare em compréni millor i sempre ha sabut aconseillar-me», explica el de Vinalesa. «En la forma de jugar potser em sembla a mon pare, però a nivell personal, en el dia a dia, tinc el caràcter de mamare, sempre rient-se, de molt bon rotllo. Crec que mon pare és més seriós», somriu Puchol II.

Mare de Puchol

► **Mare de Marrahí**

de tirar la tovallola, mai ens ha deixat fer-ho. Sempre ens ha dit que perseverarem en allò que vulguem, perquè amb el temps vindrien els resultats», diu el de Massamagrell. «Sempre ha vingut a vore les partides i ara que s'ha jubilat ve a totes. Al principi, quan jugava a gatxota, era ella la que em portava. I agafar el tren per anar a València, preferia fer la volta a la rodona i evitarr passar per porta. No imaginava que anys després seria la dona del trinquer i la mare del gran campió de l'escala i corda dels últims anys, Francesc Soro, «Soro III». «És molt exigent i al meu germà i a mi sempre ens ha 'apretat'. És una persona que mai ha deixat que cai-

guèrem a terra. Quan a casa ens ha

vist baixos de moral o amb ganes

xat fer-ho. Sempre ens ha dit que

rem, perquè amb el temps vindrien

els resultats», diu el de Massamagrell. «Sempre ha vingut a vore les

Tio Pena, al mateix carrer, a 20 metres. Però, cada dia, quan anava a

agafar el tren per anar a València,

preferia fer la volta a la rodona i evi-

tar passar per porta. No imaginava

que anys després seria la dona

del trinquer i la mare del gran

campió de l'escala i corda dels últi-

ms anys, Francesc Soro, «Soro III».

«És molt exigent i al meu germà i a

mi sempre ens ha 'apretat'. És una

persona que mai ha deixat que cai-

guèrem a terra. Quan a casa ens ha

de tirar la tovallola, mai ens ha dei-

xat fer-ho. Sempre ens ha dit que

perseverarem en allò que vulguem,

perquè amb el temps vindrien

els resultats», diu el de Massama-

grell. «Sempre ha vingut a vore les

Tio Pena, al mateix carrer, a 20 me-

tres. Però, cada dia, quan anava a

agafar el tren per anar a València,

preferia fer la volta a la rodona i evi-

tar passar per porta. No imaginava

que anys després seria la dona

del trinquer i la mare del gran

campió de l'escala i corda dels últi-

ms anys, Francesc Soro, «Soro III».

«És molt exigent i al meu germà i a

mi sempre ens ha 'apretat'. És una

persona que mai ha deixat que cai-

guèrem a terra. Quan a casa ens ha

de tirar la tovallola, mai ens ha dei-

xat fer-ho. Sempre ens ha dit que

perseverarem en allò que vulguem,

perquè amb el temps vindrien

els resultats», diu el de Massama-

grell. «Sempre ha vingut a vore les

partides i tots els llocs, però diu

que no patia tant amb ell. Ambm

ho fa moltíssim. Per això ve po-

ques vegades a vorem», relata

↓ **MARÍA DOLORES DEL REY**

Mare de Jesús i Santi

► **Maria Dolores del Rey (Bene-**

tússer) és mare de pilotari perpar-

heheretat exa paciència i perseve-

rencia.

► **PASSE A LA SEGUENT** ▶

Moltó por fin tumba a Ian

El de Barxeta se lleva junto a Brisca el torneo de raspall del Trofeo Mixt Masymas

Pere Roc II se reivindica para jugar en pareja tras imponerse con Javi en el Campeonato de escala i corda a Francés, Jesús y Tomàs II (60-45)

■ M. R.

VALENCIA. Moltó está aún en proceso de reconstrucción. Tocó fondo tras la derrota en la final del Individual de raspall contra Ian. Aquello sucedió el día en que se despidió de Toni Astorgano, su preparador físico de casi siempre que aceptó una oferta irrechazable del fútbol chino. El resto llegó a plantearse la retirada tras unas semanas en las que sencillamente se veía superado por la vaqueta. Ya no por los rivales, sino por el artefacto duro y esférico en torno al que ha girado su vida.

Inició un proceso de reseteo, como se diría en el argot de la informática, que parece estar cerca de completarse. Lejos de consumar la retirada, Moltó ya disputó la final de la última Liga donde, eso sí, volvió a perder contra Ian. Ayer, por fin, el de Barxeta tumbó al número uno. Lo hizo en compañía de Brisca, precisamente el mitger con el que co-

Moltó raspa durante la final de ayer en Pedreguer. ■ FUNPIVAL

DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA
Coloc a cada amb els ajuntaments

Masymas
SUPERMERCATS

**GENERALITAT
VALÈNCIANA**

sechó uno de sus éxitos de 2017, la Liga. Ambos se conocen y han formado un equipo sin fisuras en el Trofeu Masymas.

La final disputada en Pedreguer fue un duelo entre los restos. Por parte de los mitgers, Brisca fue algo

más decisivo que Canari y quizás ahí estuvo la partida (25-15). Más clara fue la victoria de Pere Roc II y Javi en la final del campeonato de escala i corda (60-45).

El resto de Benidorm se ha empêñado en afianzarse como una fi-

trofeo en duó y no aflojó en toda la partida. Se colocaron 40-20 y cuando Francés, Jesús y Tomàs II quisieron reaccionar la diferencia era demasiado amplia.

Francés, por cierto, sigue afianzándose y ayer firmó otra actuación notable. La partida fue vistosa y los cinco contendientes provocaron variadas lluvias de almohadillas. Lo siguiente es el Trofeu Villarreal CF, para el que Puchol II espera estar recuperado de una molestia en el dedo que le ha obligado a renunciar a la partida del día a día que debía disputar el martes en Massamagrell.

Sacha, a dos pasos de reinar en Irlanda

Sacha Kruithof está a dos pasos de reinar en Irlanda, después de ganar las partidas que disputó ayer en el campeonato nacional de one wall. El pilotari de Orba se impuso en el compromiso de cuartos de final a un rival duro como es Robbie McCarthy, el último vencedor del Irish Wallball National, que es como se denomina el campeonato que está disputando el alicantino. Bronce mundial en Colombia y número dos en el ranking del European Open Tour, Sacha tiene opciones de subir en la jornada de hoy a lo más alto del podio. Primero deberá ganar la semifinal, que dispondrá a las 15 horas.

6ª edició
Xàbia Festival

MONTGO ROCK
2018

Últimos abonos de 2 días para el Montgorock Xàbia Festival

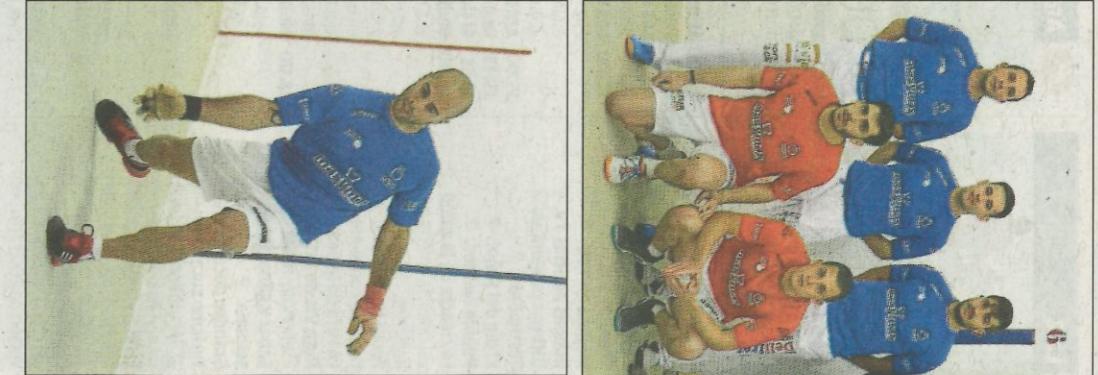
El fin de semana del 11 y 12 de mayo, Xàbia acoge la 6ª edición del Montgo Rock con Gran Cañón, Tequila, La Raíz, Sidecars, La M.O.D.A., Rulo y la contrabanda, Vinila Von Bismarck, Sexy Zebras...

Oferplan
LAS PROVINCIAS

Descárgate nuestra App
Disponible para Android y Apple

902 945 946
Llámanos de lunes a viernes de 9h a 14 h

oferplan.lasprovincias.es

Finals de qualitat a Pedreguer

Els equips liderats per Moltó i Pere Roc II guanyen el Trofeu Mixt Masymas

PEDREGUER | M. C. MONTES

@memontesb

■ El trinquet de Pedreguer va ser l'escenari qual es va abaiixar el teló de la tercera edició del Trofeu Mixt Masymas. La jornada d'ahir aglutinades modalitats de raspall i escala icorda, repartint les victòries entre els equips de Moltó i Brisca, i Pere Roc II i Javi, respectivament.

El raspall va inaugurar la sessió amb dues parelles que podrien ser el més alt exponent del moment. A una banda, Jan i Canari, guanyadors de la Lliga Bankia, sense Ricard en esta ocasió. A l'altra, els seus antecessors, Moltó i Brisca. Les dues duples hagueren de canviar el seu estil de joc en un trinquet que obliga a raspar de forma diferent. I això els va impedir desenvolupar el seu joc des del principi.

Els quinze anaven caient d'un costat i d'un altre. A poc a poc, els dos equips anaven accelerant la marxa i igualaren la partida a 15. Amb Moltó al traure, Brisca li demanava «per favor, una tret». i així va ser. Ireta, quinze i joc. En passar al rest, la feina va ser més ràpida. I una pilotaparada va ser enviada pel mitger a la galeria, atorgant-los la

LA PISSARRA

PEDREGUER | M. C. MONTES

○ DIJUMENGE 6 DE MAIG. 11:30
• TRINQUET DE LLIRIA
• Fajgeca i Bueno
• Ferrer i Hector

○ DIJUMENGE 6 DE MAIG. 11:30
• TRINQUET DE BELLREGUARD
• Gundí i Roberto
• Montaner i Tonet IV

○ DIJUMENGE 6 DE MAIG. 11:30
• TRINQUET DE LLUTXENT
• Ximo i Gabi
• Monblanc, Loria i Leandro III

○ DILLUNS 7 DE MAIG. 18:30
• TRINQUET DE BORRADA
• Genoves II i Jesus
• Mare i Nacho

L'AMBIENT

Trinquet ple

L'àmbit al trinquet de Pedreguer va ser immillorable per a acollir les dues finals d'un trofeu que ha complit tres anys i ja és un dels més importants de la temporada.

En la contra un trio; si la tens bona i no la fas quinze, pots provocar que et remunten».

Per la seua part, Moltó va coincidir en les peculiaritats de com va la pilota a Pedreguer. «És un trinquet especial. No és mentíder, però el pisés prou més lent dels trinquets als quals estem acostumats a tocar. La pilota moltes vegades es queda plantada i és el que ens enganya».

Este fet va fer que els restos hagueren de lluitar de valent en una partida dura. «En estos trinquets el resto ha d'entrar a fer els quinze, ja no només a treballar-li el quinze al mitger, que ací davant també pateix molt. Es un joc totalment diferent».

Pere Roc II, ahir a Pedreguer. FP

○ EL PIS VA FORÇAR UN ESTIL DIFFERENT DE JOC, SOBRETOT A LA FINAL DE RASPALL

PEDREGUER | M. C. MONTES

Els restos de Benidorm i Barxeta van guanyar les finals del Masymas i ambdós van coincidir en la importància de les característiques del trinquet per a dur a terme el seu joc.

Pere Roc II comentà que al recinte de Pedreguer «pot deixi molt bona partida o passar el que ha passat, amb quinze bons, quinze grets, jocs ràpids... L'enfrontament ha anat segons estava cada jugador». El moment en què el trio tornava a entrar en partida va fer perillar la seua victòria. «Contra tres es fa el forat xicotet i no trobaven el punt, cosa que ell sí. I ahí s'ha girat la partida. Això passa al jugar en pa-

victòria pel tanteig de 25-15.

En escala i corda es va viure una final amb diferents intensitats, amb uns i altres intentant aconseguir quinze en una partida que també es preveia dura. Parella contra trio a un trinquet al qual Tomàs II, que jugava a la punta sabia que poder fer molt de mal trobant la llogeta.

Però davant tenien a Pere Roc II, que ho guanya tot, i a Javi, un altre imparable. L'esquerra de Benidorm començà llegint a la perfecció la partida, manant la feina al seu company, que treballava els quinze soltant missils des d'una banda i altra del trinquet. Aplegaren a escapar-se en el marcador fins a posar-lo 40-25.

El trio no aconseguia jugar amb el seu estil, podent tapar tots els espais. Però no es van rendir en cap moment, tot el contrari. Tornaren a entrar en partida. Francés tirant de tècnica, Jesús jugant fins i tot del 9, i Tomàs buscant el punt d'inflexió, la llotgeta. Però era capacitat de reacció no va ser suficient per a fer font a la parella roja, que amb potència i perseverança es va apropiar dels trofeus en tancar la final pel resultat de 60-45.